

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1983 Nr. 18

A. TITEL

*Briefwisseling tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden
en de Israëlische Regering inzake de strafrechtelijke immuniteit van
MFO-militairen tijdens verlof in Israël;
Jeruzalem/Tel Aviv, 28 september/1 oktober 1982*

B. TEKST

De tekst van de brieven is geplaatst in *Trb.* 1982, 164.

C. VERTALING

Nr. I

MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

28 september 1982

Excellentie,

Ik heb de eer te verwijzen naar het Protocol van 3 augustus 1981; met betrekking tot het Vredesverdrag van 26 maart 1979 tussen de Regering van de Staat Israël en de Regering van de Arabische Republiek Egypte, en naar de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Directeur-Generaal van de MFO inzake de deelneming van een Nederlands contingent aan de Multinationale Vredesmacht en Waarnemers (MFO), opgericht bij het eerdergenoemde Protocol. Overeenkomstig artikel 11(d) van het Aanhangsel bij het Protocol stel ik de volgende aanvullende regeling voor tussen de Regering van de Staat Israël en de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden met betrekking tot die militaire leden van de MFO (met uitzondering van degenen

die gedetacheerd zijn bij enig MFO-bureau in Israël overeenkomstig de met de MFO te treffen regelingen en die zullen worden beschouwd als zijnde in functie tijdens hun detachering bij dat bureau) die Israël, als de ontvangende Staat bedoeld in paragraaf 3 van het Aanhangsel bij het Protocol (hierna te noemen „Israël”), binnenkomen tijdens hun verlof of die met verlof gaan in Israël na in een officiële functie Israël binnengekomen te zijn en waarover Uw Regering in andere gevallen rechtsmacht zou uitoefenen ingevolge paragraaf 11(a) van dat Aanhangsel (hierna te noemen Nederlandse MFO-leden met verlof). Deze regeling laat onverlet het recht van Israël te verzoeken dat in individuele gevallen, ingevolge paragraaf 11(c) van het Aanhangsel, afstand wordt gedaan van het recht op immuniteit.

(a) De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden doet afstand van het recht op immuniteit van Nederlandse MFO-leden met verlof die om gegronde redenen worden verdacht van het begaan van een delict tijdens hun verlof in Israël waarop een gevangenisstraf is gesteld van meer dan drie jaar of de doodstraf of van het voor persoonlijk gebruik in bezit hebben van gevaarlijke verdovende middelen als omschreven in de Dangerous Drugs Ordinance (Verordening gevaarlijke verdovende middelen – nieuwe versie) 5733–1973, als gewijzigd, voor zover noodzakelijk om de Israëlische autoriteiten in staat te stellen dergelijke verdachten in hechtenis te nemen ten einde een onderzoek in te stellen overeenkomstig de van toepassing zijnde wettelijke procedure. Zoals in de van toepassing zijnde wetgeving bepaald, mag het tijdvak tijdens hetwelk de Israëlische autoriteiten dergelijke verdachten in hechtenis mogen houden ten hoogste 48 uur bedragen, behalve wanneer de hechtenis door een bevoegde rechter is bevolen na een verhoor, waarbij de verdachte door een raadsman mag worden bijgestaan. Alleen onder speciale omstandigheden en met de persoonlijke toestemming van de Procureur-Generaal van Israël mogen de Israëlische autoriteiten een gerechtelijk bevel uitlokken krachtens hetwelk een hechtenis van langer dan zeven dagen is toegestaan. De Israëlische autoriteiten stellen de Directeur-Generaal van de MFO en de aangewezen vertegenwoordiger van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden ten minste vierentwintig uur tevoren in kennis van het voornemen van de Procureur-Generaal een verzoek om de uitvaardiging van een dergelijk gerechtelijk bevel te doen. Door de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden eventueel naar voren gebrachte zienswijzen worden onder de aandacht van de Procureur-Generaal gebracht, opdat hij daarmee rekening kan houden.

Na afloop van de hechtenis krachtens deze paragraaf, en met uitzondering van de gevallen geregeld in paragraaf (b) hieronder, dragen de Israëlische autoriteiten dergelijke verdachten over aan de autoriteiten van de MFO voor onderzoek en berechting overeenkomstig het nationale recht als bepaald in het Protocol. De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden stelt de Israëlische autoriteiten in kennis van met betrekking tot zulke verdachten overeenkomstig paragraaf 11 van het

Aanhangsel bij het Protocol ondernomen gerechtelijke stappen, nadat zij aan de MFO zijn overgedragen.

Met inachtneming van het Nederlandse recht mag het vermoedelijke slachtoffer van een misdrijf, zijn gezin en/of zijn vertegenwoordiger aanwezig zijn bij de rechtszaak met betrekking tot dat misdrijf van een krachtens deze paragraaf aan de MFO overgedragen MFO-lid.

Aan een MFO-lid dat overeenkomstig deze paragraaf door de Israëliische autoriteiten in voorlopige hechtenis wordt gehouden, worden alle krachtens de van toepassing zijnde wetgeving vastgestelde waarborgen inzake de rechtspleging verleend, met inbegrip van de volgende:

(i) raadpleging van een raadsman binnen redelijke tijd;

(ii) bijstand van een zelf gekozen verdediger in procedures verband houdend met deze hechtenis of, indien hij te kennen geeft geen geld te hebben voor zijn verdediging, de mogelijkheid een verzoek te richten tot de rechtbank omtrent kosteloze rechtsbijstand;

(iii) het doen verkrijgen van een rechterlijk bevelschrift tot voorgeleiding voor de rechter.

Tevens heeft hij recht op:

(i) de diensten van een bevoegde tolk, indien hij deze nodig acht;

(ii) het niet onderworpen worden aan de krijgswet;

(iii) het zich overeenkomstig de consulaire praktijk in verbinding stellen met vertegenwoordigers van de MFO en van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de aanwezigheid van deze vertegenwoordigers bij procedures verband houdend met deze hechtenis;

(iv) overeenkomstig de toepasselijke gevangenisvoorschriften te mogen worden bezocht door vertegenwoordigers van de MFO en van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en door zijn naaste familieleden, alsmede op het ontvangen tijdens deze bezoeken van materiële en medische hulp.

(b) De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden doet afstand van de immuniteit van Nederlandse MFO-leden met verlof die de Regering van de Staat Israël wenst te berechten voor wapendelicten die zij tijdens hun verlof in Israël hebben begaan in strijd met artikel 144 van de Strafwet, 5737-1977, of voor drugdelicten die zij tijdens hun verlof in Israël hebben gepleegd in strijd met artikel 7 en de artikelen 13 t/m 20 van de Dangerous Drugs Ordinance (Verordening gevaarlijke verdovende middelen - nieuwe versie) 5733-1973, als gewijzigd (hieraan gehecht)¹⁾, met inbegrip van uitlokking, samenzwering en poging om dergelijke delicten te begaan, met dien verstande dat op geen der in deze paragraaf omschreven delicten de doodstraf is gesteld.

¹⁾ Zie blz. 6 e.v. van *Trb.* 1982, 164.

De Israëlische autoriteiten stellen de Directeur-Generaal van de MFO en de aangewezen vertegenwoordiger van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden ten minste vierentwintig uur voor het in staat van beschuldiging stellen in kennis van het voornemen van de Procureur-Generaal deze MFO-leden te doen berechten. Door de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden eventueel naar voren gebrachte zienswijzen worden onder de aandacht van de Procureur-Generaal gebracht, opdat hij daarmee rekening kan houden.

(c) In het kader van deze regeling wordt een in Israël aanwezig MFO-lid beschouwd met verlof te zijn, tenzij de naam van dit lid tevoren aan de Israëlische autoriteiten is bekendgemaakt als zijnde in Israël in officiële dienst overeenkomstig de normale, wederzijds aanvaarde procedures. De Directeur-Generaal van de MFO beslist omtrent de vraag of een MFO-lid wiens naam overeenkomstig deze procedures is doorgezonden in officiële dienst was ten tijde van het begaan van het beweerde delict.

(d) Overeenkomstig het Protocol en de consulaire praktijk stellen de Israëlische autoriteiten onmiddellijk de Directeur-Generaal van de MFO en de aangewezen vertegenwoordiger van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden van de inhechtenisneming van een Nederlands MFO-lid met verlof en van verdere maatregelen in kennis.

(e) Aan een MFO-lid dat overeenkomstig bovenstaande voorschriften zal worden berecht, worden alle krachtens de van toepassing zijnde wetgeving vastgestelde waarborgen inzake de rechtspleging verleend, met inbegrip van de volgende:

(i) een snelle berechting;

(ii) kennisgeving, voor de berechting, van hetgeen hem ten laste wordt gelegd;

(iii) confrontatie met de getuigen à charge;

(iv) het recht op het leveren van bewijsmateriaal en het oproepen van getuigen à décharge, indien zij onder de jurisdictie van de Staat Israël vallen;

(v) bijstand van een zelf gekozen verdediger of, indien hij te kennen geeft geen geld te hebben voor zijn verdediging, de mogelijkheid een verzoek te richten tot de rechtbank omtrent kosteloze rechtsbijstand.

Tevens heeft hij recht op:

(i) de diensten van een bevoegde tolk, indien hij deze nodig acht;

(ii) het zich overeenkomstig de consulaire praktijk in verbinding stellen met vertegenwoordigers van de MFO en van de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de aanwezigheid van deze vertegenwoordigers bij zijn rechtszaak.

(iii) het niet onderworpen worden aan de krijgswet of aan de berechting door militaire rechtbanken of speciale tribunalen;

(iv) overeenkomstig de toepasselijke gevangenisvoorschriften te mogen worden bezocht door vertegenwoordigers van de MFO en de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en door zijn naaste familieleden, alsmede op het ontvangen tijdens deze bezoeken van materiële en medische hulp.

(f) Op verzoek van een der Regeringen herzien de Regering van de Staat Israël en de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden deze regeling.

Ik heb de eer U voor te stellen, indien het voorgaande voor U aanvaardbaar is, dat deze brief en Uw antwoord daarop een overeenkomst vormen tussen onze beide Regeringen, die in werking treedt op de datum van ontvangst van Uw antwoord.

Gelief, Excellentie, de verzekering van mijn zeer bijzondere hoogachting wel te willen aanvaarden.

(w.g.) YITZHAK SHAMIR,
Minister van Buitenlandse Zaken

*Zijner Excellentie Iwan Verkade
Ambassadeur van het Koninkrijk
der Nederlanden
in Israël*

Nr. II

Tel Aviv, 1 oktober 1982

Excellentie,

Ik heb de eer de ontvangst te bevestigen van Uw brief van 28 september 1982 omtrent een aanvullende regeling tussen onze beide Regeringen, krachtens artikel 11(d) van het Aanhangsel bij het Protocol tussen de Arabische Republiek Egypte en de Staat Israël omtrent de oprichting en instandhouding van de Multinationale Vredesmacht en Waarnemers (MFO), gedateerd 3 augustus 1981.

Ik heb verder de eer U mee te delen dat het daarin vervatte voorstel door de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden wordt aanvaard en dat Uw brief en dit antwoord een overeenkomst vormen tussen onze beide Regeringen, die met ingang van heden in werking treedt.

Gelief, Excellentie, de verzekering van mijn zeer bijzondere hoogachting wel te willen aanvaarden.

(w.g.) IWAN VERKADE,
Ambassadeur van het
Koninkrijk der Nederlanden

*Zijner Excellentie
Yitzhak Shamir,
Minister van Buitenlandse Zaken
van de Staat Israël
Jeruzalem*

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1982, 164.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1982, 164.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1982, 164.

Voor de bij briefwisseling van 2 en 4 maart 1982 tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Multinationale Vredesmacht (MFO) tot stand gekomen overeenkomst inzake de Nederlandse deelname aan de MFO in de Sinai zie ook *Trb.* 1983, 17.

Uitgegeven de eenentwintigste januari 1983.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. VAN DEN BROEK